

„Sramotno je što Boris Tadić pogibiju ambasadora Potežice zloupotrebljava u dnevopolitičke svrhe za nastavak svog višegodišnjeg obračuna sa mnom i sa Vladom Srbije. Nije ni hrišćanski, a ponajmanje državnički.

Podsećam sve da je Boris Tadić nosilac Gadafijevog ordena, da je za pet godina četiri puta bio kod Gadafija, da je na proslavi 40 godina dolaska Gadafija na vlast bio jedini evropski predsednik na vojnoj paradi u Tripoliju sa pripadnicima Vojske Srbije, da je Gadafijev sin tajno dolazio u Srbiju i boravio u rezidencijalnim objektima Srbije.

Tadić pod amnezijom tvrdi da su sukobi bili 2012. godine i da on nije zatvorio ambasadu u Libiji zato što je spasavala naše ljude, a svi znaju da su sukobi u Libiji bili u 2011. godini, da je Gadafi ubijen u oktobru 2011. godine, a pošto sam ja kao ministar unutrašnjih poslova bio na čelu tima za evakuaciju naših građana, znam da se to dešavalo u february 2011. godine, o čemu postoje snimci i tekstovi o tome kako sam dočekivao avione iz Libije.

Pošto je Tadić bio na vlasti do aprila 2012. godine zašto tada nije zatvorio ambasadu, kada su bili sukobi i rat? Zašto nije povukao Potežicu, koga je on postavio i koji ga je dočekivao u Libiji? Da ne govorim o tome, da je iz tog vremena ostala teška optužba da su srpski borci učestvovali u oružanim sukobima na strani Gadafija.

Koliko Tadića brine pogibija naših diplomata, govori i to da je pomešao i kada se to desilo - govori o pogibiji dvoje službenika ambasade 2015. godine, iako se to desilo 2016.

Svakome je dopušteno da me mrzi i da traži moju smenu, da napada Vladu Srbije, ali nosilac Gadafijevog ordena i čuvar Zelene knjige koju mu je Gadafi poklonio dve godine pre pada, Boris Tadić morao bi da pokaže pijetet prema ljudima koji su radili za svoju zemlju i svoj narod."